

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: V. T. L.
posledním známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková,
proti
žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-28020-4/ČJ-2024-930310-V239 ze dne
27. 5. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před soudem

1. Žalobce byl dne 6. 4. 2024 zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť v roce 2020 neuposlechl rozhodnutí o správním vyhoštění a do roku 2024 pobýval na území České republiky neoprávněně. Při dopravní kontrole se pak hlídce prokázal padělaným

dokladem.

2. Následně žalobce podal žádost o propuštění ze zajištění s tím, že v jeho případě je možné užít mírnějších prostředků: na území státu má družku, u které může bydlet a která za něj může složit jistotu. Pominuly také důvody, pro které žalobce dříve nevystoval, takže nyní žalobce vystupuje dobrovolně.
3. Naříkaným rozhodnutím žalovaná žalobce ze zajištění nepropustila. Zdůraznila, že okolnosti pobytu žalobce na území státu vypovídají o jeho dlouhodobé neochotě dodržovat pravidla pro pobyt cizinců (neuposlechnuté rozhodnutí o vyhoštění, nelegální pobyt déle než 3 roky). Zejména pak předložení padělaného dokladu je závažným protiprávním jednáním, které dokazuje, že žalobci nelze věřit. Jde-li pak o tvrzení o soukromém životě na území ČR a možnosti využít mírnějších opatření, žalobce při výslechu před prvotním zajištěním popřel existenci takových vztahů na území ČR. Za toho stavu je nynější změna jeho tvrzení nevěrohodná.

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované o nepropuštění ze zajištění žalobce brojil žalobou. V žalobě namítl, že žalovaný dostatečně nezhodnotil konkrétní okolnosti jeho případu. Na území České republiky pobýval dlouhodobě, takže si vytvořil silné sociální vazby. Žalobce má na území státu družku, která vzájemné odloučení těžce nese. Nepropuštění ze zajištění je ve vztahu k těmto okolnostem nepřiměřené, bylo možné využít mírnějších opatření. Žalobce si může obstarat ubytování u řady přátel, zejména pak u družky. Žalobce je také ochoten se dobrovolně vrátit do země původu, neboť má již téměř splacené dluhy, kvůli kterým dříve nevystoval. Předložení padělaného dokladu nelze považovat za příliš významné, neboť žalobce o jeho nepravosti nevěděl – jen naletěl zprostředkovateli dokladu.
5. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Konstatovala, že žalobce jen rozvedl důvody, pro které se domáhal propuštění ze zajištění. Tyto důvody žalovaná dostatečně vypořádala.

III. Procesní úvahy soudu

6. Žalobce v žalobě konsistentně označil napadené rozhodnutí jako č. j. CPR-28006-5/ČJ-2024-930310-V277. Zároveň však k žalobě přiložil rozhodnutí č. j. CPR-28020-4/ČJ-2024-930310-V239, které obsahově odpovídá rozhodnutí, vůči kterému žalobce uplatňuje námitky. Ze správního spisu nevyplývalo, že by ve věci žalobce bylo vůbec vydáno nějaké rozhodnutí CPR-28006-5/ČJ-2024-930310-V277 a ani žalovaná nevznesla pochybnost o tom, proti kterému rozhodnutí žaloba směřuje. Za toho stavu soud tuto otázku posoudil jako zjevnou chybu v psaní, typickou pro podání cizinců ze zařízení pro zajištění cizinců. Je totiž zřejmé, že žalobce žalobu nepsal sám, ale byla mu v této podobě připravena třetí osobou. V rozhodovací praxi Krajského soudu v Plzni je obvyklé, že jde o žaloby do značné míry šablonovité, v některých případech nedostatečně individualizované konkrétnímu případu konkrétního žalobce právě i tím, že obsahuje pasáže neodpovídající konkrétnímu případu. Za toho stavu lze vycházet z toho, že žalobce mínil napadnout rozhodnutí č. j. CPR-28020-4/ČJ-2024-930310-V239, které bylo v jeho věci fakticky vydáno. Označení jiného čísla jednacího je bez rozumných pochyb možné označit jako písařskou chybu při vyhotovení žaloby (jde totiž o rozhodnutí vydané téhož dne ve věci jiného žalobce, o níž soud vede řízení pod sp. zn. 35 A 20/2024).
7. Případná výzva k odstranění vad pak nemohla být vydána, neboť žalobce byl již vyhoštěn a jakýkoliv další postup by zdržoval rozhodnutí v rozporu se sedmidenní lhůtou podle §

172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců.

8. Soud nerozhodoval o odkladném účinku žaloby, neboť to nebylo účelné s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem případu, tvrzením žalobce a krátké zákonné lhůtě pro rozhodnutí. V obdobném procesní situaci může být odkladný účinek přiznán jen zcela výjimečně tehdy, kdy okolnosti případu odůvodňují faktické propuštění ze zajištění (srov. usnesení NSS č. j. 9 As 130/2011-71 ze dne 19. 11. 2011, č. j. 4 Azs 276/2023-34 ze dne 28. 8. 2023; rozsudek KS v Plzni č. j. 35 A 4/2023-38 ze dne 28. 11. 2023 a řadu dalších rozhodnutí zdejšího soudu z poslední doby). V konkrétních okolnostech věci pak soud neshledal potřebu jakékoliv dočasné úpravy poměrů, neboť žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti jeho pobytu v zařízení pro zajištění cizinců. Za toho stavu žalobce neosvědčil jako pravděpodobné, že v tomto zařízení hrozí nějaká újma. Protože nebyly dány důvody pro dočasnou úpravu poměrů, soud s ohledem na krátkou lhůtu pro rozhodnutí ve věci samé nerozhodoval o odkladném účinku samostatným výrokem a rovnou rozhodl o žalobě společně se sdělením důvodů vztahujícím se k odkladnému účinku [srov. nálezn. sp. zn. III. ÚS 3425/16 ze dne 23. 8. 2017 (N 154/86 SbNU 563)].

IV. Posouzení věci

9. Žaloba není důvodná. Žalovaná správně konstatovala, že s ohledem na okolnosti případu žalobce, zejména jednotlivá zjištění o porušování pravidel pro pobyt cizinců, nepřichází do úvahy žádné mírnější opatření než samotné zajištění.
10. Protože rozhodnutí žalované řeší všechny rozhodné otázky po právu, věcně přílehlavě a úplně, soud na jeho odůvodnění odkazuje. Nad rámec toho lze pouze zdůraznit:
11. Podle § 129a odst. 1 zákona o pobytu cizinců je cizinec oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je *povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy*. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. *Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popřípadě pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování*.
12. Žalovaná v souzené věci tyto požadavky splnila.
13. Žalobce byl původně zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců pro nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Toto nebezpečí žalovaná dovodila z toho, že žalobce v minulosti mařil rozhodnutí o správním vyhoštění a aktuálně se při dopravní kontrole vydával za jinou osobu tím, že předkládal padělané doklady. Prohlášení žalobce, že dobrovolně vycestuje, žalovaná neuvěřila, neboť okolnosti případu upřímnost tvrzení žalobce vyvrací.
14. V napadeném rozhodnutí žalovaná dospěla ke správnému závěru, že okolnosti případu se nijak nezměnily. Žalobce má výraznou historii porušování předpisů o pobytu cizinců na území státu – neuposlechnutí rozhodnutí o vyhoštění, více než tříletý neoprávněný pobyt a předložení padělaných dokladů nejsou banality. Důvody jednání žalobce přitom byly čistě subjektivní (nechtěl vycestovat kvůli potřebě splatit dluhy).
15. Není důvěryhodné tvrzení žalobce, že nevěděl o tom, že předkládá padělané doklady. Sám před orgánem policie vypověděl, že věděl o svém vyhoštění a že na území státu pobývá neoprávněně. Za doklady platil prostředníkovi, nikoliv správnímu orgánu, a na dokladech nebylo uvedeno správné datum narození. Na základě toho všeho žalobce mohl vědět, že použití těchto dokladů není po právu.

16. Důvody zajištění žalobce tedy stále trvaly.
17. Ve vztahu k možnému uplatnění mírnějších opatření pak žalovaná správně uvedla, že žalobce zcela změnil svá tvrzení o soukromém životě na území státu. Za toho stavu mu nelze bez bližšího vysvětlení věřit, že tento údajně existující soukromý život bude dostatečnou zárukou toho, že žalobce již nadále nebude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
18. Namítal-li žalobce nyní, že závěry žalované o absenci soukromého života nejsou pravdivé, lze jen odkázat na protokol o výsledku žalobce ze dne 6. 4. 2024 v řízení o vyhoštění. Žalovaná ve svém rozhodnutí vycházela jen z toho, co jí žalobce přim tomto výsledku sám řekl. Pakliže žalobce nyní tvrdí, že tyto údaje nejsou pravdivé, implicitně tím přiznává, že v rámci aktuálního řízení o vyhoštění neříkal pravdu. Za toho stavu je vcelku bez významu, *co je pravda* o soukromém životě žalobce. Podstatné je, že žalobce tím aktuálně prokázal, že je ochoten upravovat svá tvrzení podle toho, co mu zrovna vyhovuje. Je tedy nedůvěryhodný.
19. Uložení mírnějšího zvláštního opatření by tak v případě žalobce nemuselo splnit svůj účel; naopak by žalobce dostal další příležitost mařit správní vyhoštění (srov. § 123b odst. 4 zákona o pobytu cizinců). Žalovaná proto dospěla ke správnému závěru, že mírnější opatření namísto zajištění nepřichází do úvahy.

V. Závěr

20. Z uvedených důvodů žalovaná posoudila rozhodné právní otázky správně a její rozhodnutí netrpí ani žádnou vadou řízení. Soud tak žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první *a contrario* s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 3. července 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce